

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr K. Schilder.

Medewerkers: Ds F. A. den Boeft, Helpman; Ds E. T. v. d. Born, Amersfoort; Ds R. H. Bremmer, Zwolle; Ds J. van Bruggen, Assen; Ds D. J. Buwalda, Kampen; Prof. P. Deddens, Kampen; Ds L. Doekes, Hilversum; Ds D. van Dijk, Groningen; Ds J. Francke, Rotterdam; P. Groen, Rotterdam; Prof. B. Holwerda, Kampen; K. v. Huizen, Groningen; A. Janse, Breda; Dr P. Jasperse, Leiden; Ds B. Jongeling, Apeldoorn; Ds H. Knoop, Rotterdam; Ds J. Meester, Haarlemmermeer; Mr J. Meulink, Enschede; Ds H. M. Mulder, Kampen; Dr G. K. Schoep, Den Haag; A. Schilder, Den Haag; Ds H. J. Schilder, Utrecht; Ds J. Smelik, Groningen; Dr H. Smilde, Groningen; Ds J. P. v. d. Stoel, Batavia; D. Stroo, Bussum; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia, Pa, U.S.A.; Prof. C. Veenhof, Kampen; Ds G. Visé, Kampen; Ds C. Vonk, Schiedam; Ds F. de Vries, 's-Gravenhage; Ds D. K. Wielenga, Rotterdam; A. Zijlstra, Groningen.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan: Prof. Dr K. SCHILDER, Vloeddijk 14, Kampen
Adm.-adres: Oosterbaan & Jz Colnatre N.V. — Goes

Postrekening Nummer 406040 ten name van
BUREAU „DE REFORMATIE” — GOES
Telefoon 2424

Abonnement: f 4.— per half jaar bij vooruitbetaling
Voor het Buitenland en Ned. Indië f 10.— per jaar
Advertenties: 10 cent per mm. Leuze nummers 20 cent

INHOUD. Hoofdartikel: De beslissende strijd der Kerk. 5. — Uit de Schrift: De lastering van den Naam, 3 (Matth. 12: 25a, 27, 28). — Kerkelijk leven: Mr Dr Willem van den Bergh, 2 (slot). — Nuchterheid! — Personen of tendenzen. — Ficties. — Gaan! — De „Geest”. — Psalm 9: 16—21. — Op en om 't kerkplein: Conservatieven. —

Pop. Wetensch. Schetsen: Tusschen Kuyper en Barth, 4. — Gezinsleven: Aangaande mij en mijn huis. — Politiek en Sociaal leven: De vrijheid van en voor den ondergeschikten loonarbeider. — Groninger Brieven. — Zending en Evangelisatie. — Perschoon: Dr L. v. d. Zanden contra de B. A. Bos. — Kerknieuws.

kerk nu is de éérste, de laatste, de eigenlijke, de beslissende strijd, welke de gemeente Gods in deze wereld heeft te voeren. Uit heel het Nieuwe Testament, ja, uit heel de Schrift, komt met onweerstaanbare kracht, en met beklemmenden ernst deze waarheid op ons af, dat de intra-kerkelijke strijd, de strijd dus, welke, binnen de kerkmuren, tusschen christenen en christenen, tusschen broeders en broeders woedt, over haar en dus over ons aller lot beslist! Neen, niet in de worsteling tegen de demonische machten buiten haar, maar in den rusteloozen, oneindig veel feller, zwaarder en pijnlijker strijd binnen in haar gaat de kerk onder of bereikt zij haar hoogste glorie.

De beslissende strijd der Kerk (V)

HOOFDARTIKEL

Wanneer wij nu nog eens overzien wat we uit de Schriften omtrent den toestand van een paar jonge christelijke kerken ontdekten, dan springen enkele merkwaardige dingen en feiten met kracht op ons af.

Vooreerst dit, dat juist in een tijd, waarin de Heilige Geest op ongevoonde krachtige wijze werkte en het nieuwe leven des geloofs overal heerlijk uitbot in de kerk van onzen Heer Jezus Christus een harde, moeilijke strijd uitbreekt. Inderdaad, zoo algemeen moet het gezegd worden. Want zeker, we namen slechts het leven van een paar kerken onder de loupe, maar we moeten niet vergeten, dat, als we naar andere gemeenten zouden kijken, we overal dezelfde ervaring zouden opdoen. Nagenoeg in alle brieven, welke Paulus ons naliet, wordt dan ook gesproken over en deelgenomen aan een of anderen strijd, welke de jonge kerken van Christus, soms zelfs zeer heftig, beroerde. Dat geschiedt b.v., behalve in de genoemde brieven aan de gemeente van Korinthe, ook in die, welke Paulus naar Galatië, Filippi, Thessalonika zond. En lees de pastorale brieven eens na! Die spreken, nagenoeg van den eersten tot den laatsten zin, ook over bijna niets anders dan strijd.

En niet alleen Paulus' brieven zijn strijdbrieven! De andere zijn hierin volkomen aan de zijne gelijk. Speciaal wil ik in dit verband nog wijzen op de brieven, welke onze Heer Jezus Christus aan de zeven kleinasiatische gemeenten zond. Ook die zijn volstrijdgerecht. En onze Heiland neemt in deze epistels op de meest directe wijze aan den in de gemeenten in gang zijnden strijd deel.

En deze strijd — ik wil daar nog eens allen nadruk op leggen — is vóór alles een strijd, welke in de gemeenten zelf woedt. De botsing tusschen de kerk en de haar omringende wereld staat in vergelijking met deze intra-kerkelijke geschillen, spanningen en botsingen beslist op den achtergrond. De strijd naar „buiten” is in de oogen van Christus en zijn apostelen kennelijk niet zoo moeilijk en gevaarlijk als die welke de leden der kerk onderling tegenover elkaar doet staan. En voor onze verbaasde blikken werd het zoo langzamerhand duidelijk, dat de frontlinie tusschen de scharen welke Jezus Christus zakelijk en feitelijk volgen, en hen, die zich, dikwijls ook onbewust en ongewild, in Satans borden lieten inschakelen, dwars door de kerk, zooals deze zich als organisatorische eenheid in de wereld vertoont, heenliep.

Voorts moet het ons opvallen, dat het in deze overal uitbrekende botsingen ten slotte ging om den grondslag en het hart van het leven van Gods kinderen en van Christus' kerk. We ontdekten hoe een scherpe principiele aanval werd gelanceerd op de soevereiniteit en absoluteitheid van Gods genade in de verlossing van zondaren. We bespeurden, hoe gewerkt werd aan het ambt, de diensten, ja, de gansche structuur, welke Christus als het machtige middel voor het tot heerlijk effect brengen van de door Hem gewerkte

verlossing aan zijn kinderen normatief heeft geschonken. We merkten, dat in de kerk gepoogd werd het geloof als het uitsluitend vertrouwen op Gods genade in Christus, om te smelten in een, den hoogmoed der menschen mateloos opdrijvende, „kennis” en hoe men zweoede om het leven uit Gods woord en naar zijn wet te metamorphoseeren in een zich uitleven van den bandeloozen, autonomen mensch.

Benauwend is het verder, dat, naar zoo duidelijk bleek, deze strijd door de machten en menschen, welke daarin tegen Christus partij kozen, zoo ongeoorlooflijk slim en prachtig gecamoufleerd werd gevoerd. Wat zij zeiden leek veel ernstiger, vromer, dieper, geestelijker, dan wat „nuchtere verstandsmenschen” als Paulus voorstonden. Men bracht de brouwsels van eigen verwarden, afvalligen geest als een specimen van hooge geestelijkheid en ware vrijheid aan de markt. En dat deed men — dikwijls weer subjectief volkomen eerlijk — terwijl men Gods genade in Jezus Christus hemelhoog prees. O neen, niemand dacht er aan iets kwaads van den Heiland te zeggen. Men wilde oprecht en ten volle Christen zijn! En men meende ook, dat men het, zelfs meer en beter dan alle anderen, was.

En terwijl dit alles voor ons als een beklemmende werkelijkheid gaat leven, vernemen we tegelijk de nadrukkeijke boodschap van Gods gezanten, dat de benauwenis van dezen gevaarlijken, gecamoufleerden, smartelijken strijd in de kerk zal blijven, ja zelfs, naarmate de eeuwen voortsnelen, steeds ernstiger zal worden. Na mijn heengaan, ik weet het zeker, zoo sprak Paulus tot de ouderlingen van de gemeente te Efeze, zullen grimmige wolven bij u binnenkomen, die de kudde niet zullen sparen; en uit uw eigen midden zullen mannen opstaan, die verkeerde dingen spreken om de discipelen achter zich aan te trekken⁴³. En Petrus valt hem aldus bij: Er zijn valsche profeten onder het volk geweest, zooals ook onder u valsche leeraars zullen komen, die verderfelijke ketterijen zullen doen binnensluipen, zelfs den heerscher, die hen gekocht heeft, verloochenende en een schielijk verderf over zichzelf brengend⁴⁴. En wat deze twee als een waarschuwingskreet allen kerken en allen geloovigen uit alle eeuwen toeroepen was niets anders dan het doorgeven en uitwerken van Christus' vlak voor zijn dood gesproken woord: En vele valsche profeten zullen opstaan en velen zullen zij verleiden..... Indien dan iemand tot u zegt: Zie, hier is de Christus, of: daar, gelooft het niet. Want er zullen valsche christussen en valsche profeten opstaan en zij zullen groote teekenen en wonderen doen, zoodat zij, ware het mogelijk, ook de uitverkorenen zouden verleiden. Zie, ik heb het u voorzeggd. Indien men dan tot u zegt: Zie, Hij is in de woestijn, gaat er niet heen; zie, Hij is in de binnenkamer, gelooft het niet⁴⁵.

Deze worsteling van de kerk, in de kerk, om de

⁴³ Hand. 20: 29, 30.

⁴⁴ II Petr. 2: 1.

⁴⁵ Matth. 24: 11; 23—26.

O neen, de machten en werkingen van Satan: de afgoderij, de leugenfilosofie, de levensverrotting zijn geen gevaar voor de kerk, zolang zij zich buiten de kerk ontplooiën. Neen, als ze langs allerlei sluipwegen tot in de kerk doordringen en daar in een of andere „gechristianiseerden” vorm de zielen vergiftigen, het geloof verlammen, de geestelijke kennis vernietigen, de harten in vlam zetten voor dat wat niet uit God is en zoo het leven der kerkmensen onweerstaanbaar assimileren aan dat der wereld — dan pas worden ze een doodelijke bedreiging voor de gemeente Gods. Niet het gore heidendom der kanaänitische wereld, maar de gekanaäniseerde dienst van Jehovah; niet de heidense filosofie van Griekenland, maar de verchristelijke Plato, Aristoteles en Stoï; niet de zwoele mystiek van het bedorven Oosten, maar de „christelijke” mystiek in de kerk; niet het rauwe nationaalsocialisme van Hitler, Rosenberg, Streicher, maar het „duitsche christendom”; niet het staalharde, meedogenlooze communisme van Lenin en Stalin, maar het gechristianiseerde communisme van Stanley Jones, Fritz Lieb en hun bewonderaars, waren en zijn een doodelijke dreiging voor de kerk Gods!

Als Jezus Christus zijn discipelen zoo aangrijpend ernstig waarschuwt voor de wereld, wijst Hij daarom niet in de eerste plaats naar de wereld buiten de kerk! Neen, al zijn toorn en zorg concentreert zich dan op de wereld binnen haar! De wereld in de kerk, of anders gezegd: de verwereldlijkte kerk — die is de groote vijand en het groote gevaar! Door de wereld in den tempel en de synagogen; door de wereld, die Gode een dienst wil bewijzen, worden zijn discipelen het meest bedreigd, van deze zullen ze het meest te lijden hebben!⁴⁶

De wereld buiten de kerk kan Gods kinderen op zijn hoogst verpletteren „naar het lichaam”. Maar a's de wereld de kerk binnendringt en daar tot macht komt, dan zal ze de zielen verderven, dikwijls voor eeuwig, maar in alle geval en hier en nu in de worsteling van het koninkrijk Gods en den opbouw van zijn kerk.

Omdat nu zoo de situatie der kerk is ten opzichte van den eenen groeten strijd, waarin ze van het begin tot het eind der wereld geworpen wordt, behaalt de kerk de beslissende overwinning, triumfeert zij in Jezus Christus haar Heer, als ze in eigen kring den Boos overwint! Als zij de zonde en Satan in eigen lichaam door de kracht van Gods Geest de baas wordt, ja, als ze daartegen met alle macht strijdt, heeft zij de principiele overwinning in den oorlog des Heeren reeds bevochten! Dan is de strijd „naar buiten” ook en tegelijk beslist. De overwinning van leugen, dubbelzinnigheid, boosheid, goddeloosheid, die in het eigen leven rusteloos woeden, draagt de overwinning op de machten, die buiten zijn, reeds kant en klaar in zich! Maar ook omgekeerd: als in een kerk — ondanks nog zooveel vertoon van

⁴⁶ Vgl. Joh. 15: 18—19 met Joh. 16: 2, 8.